

I § 11 A, stk. 2, er der to udbetalingsforløb. Dels nr. 1, der svarer til det hidtidige udbetalingsforløb, og dels det nye udbetalingsforløb i nr. 2. Før udbetalingen påbegyndes, skal kontohaveren vælge et af de to udbetalingsforløb, og det valgte udbetalingsforløb skal følges i hele udbetalingsperioden.

Den hidtidige udbetalingsregel kan karakteriseres som en annuitet med en amortisationsrente på nul procent. En annuitet er en række lige store betalinger, der forfalder til betaling med lige store tidsmellemlum. Annuitetens varighed er det antal år, hvori der finder betalinger sted.

Det alternative udbetalingsforløb i § 11 A, stk. 2, nr. 2, er ligeledes en annuitet, men i stedet for, at den årlige udbetaling beregnes på grundlag af en amortisationsrente på nul procent, beregnes den årlige rate på grundlag af ordningens værdi ved hvert kalenderårs begyndelse og en i loven nærmere omhandlet amortisationsrente. Ved fastsættelsen af amortisationsrenten anvendes principperne for beregningen af mindsterenten i § 7, stk. 3, i lov nr. 532 af 13. december 1985 om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld, idet der tages hensyn til, at der betales realrenteafgift af afkastet af pensionsopsparing.

Princippet i det alternative udbetalingsforløb er, at der ved den årlige ratefastsættelse tages højde for, at den indestående pensionskapital løbende forrentes og udbetales.

Den årlige rate fastsættes som:

$$K_0 \cdot \frac{i(1+i)^n}{(1+i)^n - 1}$$

K_0 er ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse, n er antallet af endnu ikke udbetalte rater og i er den ved loven fastlagte amortisationsrente, dvs. obligationsrenter efter realrenteafgift.

Ved dette udbetalingsforløb vil de årlige rater blive lige store i hele udbetalingsperioden, når amortisationsrenten er konstant og svarer til den faktisk opnåede forrentning af pensionskapitalen. Er amortisationsrenten i hele udbetalingsperioden højere end den faktisk opnåede forrentning, vil raternes størrelse være faldende gennem udbetalingsforløbet. Er amortisationsrenten lavere end den faktisk opnåede forrentning, vil raternes størrelse være stigende gennem udbetalingsforløbet. Den ved lovbestemmelsen fastsatte rentesats må dog antages normalt at være ganske tæt på den faktisk opnåede forrentning.

Til nr. 4-6

Ændringerne er redaktionelle.

Til § 2

Ændringen går ud på at præcisere, at fradragsretten for indskud på selvpensionerings- og børneopsparingskonti bortfalder fra og med indkomståret 1987.